

Robert Holm døde i morges

Blev indlagt paa Kommunehospitalet dagen efter sin 60 aars fødselsdag - Horsens-drengen, der blev sin bys førstemand

Oprigtig sorg præger i dag mange Horsens-hjem. Flagene er overalt i byen gaaet paa halv. Horsens' førstemand, borgmester Robert Holm, døde kl. 3,30 i morges paa Horsens kommunehospital. Dagen efter sin 60 aars fødselsdag maatte Robert Holm lade sig indlægge paa hospitalet. Skønt lægerne kæmpede for hans liv, forværredes tilstanden, og i morges sov han stille ind i døden. Fru Meta Holm, der har været sin mand en enestaaende støtte i arbejdet, blev tilkaldt, da det stod klart, at Robert Holm ikke kunne leve mere.

Med borgmester Robert Holms bortgang har Horsens mistet en af sine gode sønner. Som noget helt naturligt kom han til at staa som et samlende midtpunkt. Han var socialdemokrat, og han glemte aldrig, hvorfra han kom, og hvem der fik ham indvalgt i byraadet, men han var samtidig i høj grad en samarbejdsmand. For ham var Horsens by en forretning, han holdt meget af, og som skulle drives paa den økonomisk mest forsvarlige maade. Han erkendte, at kun ved at samle alle kræfter var det muligt at skabe en helhed ud af det kommunale arbejde, hvorpaa byens trivsel for en stor del hvilede. Det kunne ske, at det slog *gni*ster i byraadssalen, for Robert Holm var tillige en kampglad natur. Men han valgte aldrig striden for stridens skyld. Han havde sine principper, og dem stod han fast paa. Men bag det hele laa ønsket om at gavne den by, hvis førstemand han var. Hvor højt respekteret Robert Holm var, fremgear ogsaa af, at naar der efter et byraadsvalg skulle vælges en borgmester, stemte alle partier paa ham. Ikke blot fordi der teknisk set ikke var andre muligheder, men fordi det fra alle sider erkendtes, at han var manden, som Horsens var bedst tjent med at have i spidsen.

Robert Holm færdedes lige naturligt i alle kredse, og han mødtes overalt med stor tillid. Han fra beskedne kaar, og han følte selv arbejdsløsheden paa sin krop i den tid, hvor han vir

Borgmester Robert Holm.

kede som arbejdsmand, chauffør osv. Men han var i besiddelse af saa megen energi og saa gode evner, at han altid bestræbte sig paa at dygtiggøre sig yderligere. Ledigheden fik aldrig lov til at fylde hans tilværelse. Var der intet arbejde at faa, satte han sig paa skolebænken. Denne side af hans karakter var med til at føre ham frem. Hans partifæller saa i ham en kommunalpolitiker, der kunne drive det vidt, og de saa ikke forkert. Og da Robert Holm som ungt menneske blev indvalgt i byraadet, var alle klar over, at det for ham ikke var nogen sovepude, men midlet til at gøre en indsats for byen og dens befolkning. Som socialudvalgsformand kom han tæt ind pas livet af mange mennesker, tog mange af deres sorger og bekymringer paa sig, og det fortsatte, da han blev valgt til borgmester. Det er klart, at denne indstilling til tilværelsen og dens problemer kom til at slide haardt paa Robert Holm. Det familielev,

som han satte saa højt, blev der mindre og mindre tid til at tage sig af, og naar man i en ledig stund havde borgmesteren paa tomandshaand, kunne han stille sidde og fortælle om, hvor uendelig værdifuld familien var for ham. Han glemte aldrig ved saadanne lejligheder at fremhæve den enorme betydning, fru Meta havde haft for ham. — Uden forstaaelse hjemme kunne det simpelthen ikke have ladet sig gøre, sagde han.

Pligttroskab var hos Robert Holm et adelsmærke. Og meget af det, han paatog sig, gik langt ud over, hvad han som borgmester kunne have pligt til. Han satte en ære i at være inde i alle kommunale anliggender. Selv under de haardeste debatter byraadet lod han sig aldrig overrumple, fordi han var fuldt orienteret om hver enkelt sag. Ikke mindst dette var med til at give ham format som borgmester, og det skal heller ikke glemmes, at

Det var en stor dag for Robert Holm, da han i 1938 blev indvalgt i byraadet, og det var det ikke mindre, da han i 1949 kunne sætte sig i borgmesterstolen.

Selv har han sagt, at da det saa ud til, at det blev ham, der skulle afløse borgmester J. Chr. Juliusen, gav det anledning til svære overvejelser og selvransagelse. Han gjorde op med sig selv, om han nu havde evnerne til at overtage den betydningsfulde post. Tiden har vist, at han magtede opgaven.

Horsens oplevede i nogle aar svære tider, hvor arbejdsløsheden var stor, og hvor beskatningsprocenten steg og steg. De gode konjunkturer bødede stærkt herpaa, men mange store opgaver laa uløste. For Robert Holm isa

der en hovedopgave i at faa Horsens bragt frem igen, saa den kunne blive en velkonsolideret og økonomisk sund by. I disse bestræbelser byggede han paa samarbejdet i byraadet. Han havde et aabent blik for, hvad der skulle komme i første række.

Det er af værdi, at en kommunalpolitiker ogsaa har fantasi, at han har fremsyn, og at han kan arbejde efter de store linier. Det havde Robert Holm, og selv naar kravene til hans arbejdsindsats var allerstørst, havde han tid til at være menneske. Mange af de udlændinge, han har modtaget paa raadhuset, fremhævede, at her stod man overfor en typisk dansk borgmester: rund, hyggelig og glad. Robert Holm holdt af at se glade mennesker om sig, og ved festlige lejligheder var han ofte det naturlige midtpunkt.

I sit arbejde havde han rig erfaring at øse af. Han kendte problemerne, og han kendte menneskene. Det skete, at han kom ud for mennesker, der ikke var helt ærlige overfor ham. Det gjorde ham ikke vred, men skuffet. Hans liv blev travlt og virk; somt. Meget naaede han at faa udrettet, og nu, hvor vi ved hans død standser op for at mindes ham, er det slet ikke til at forstaa, at han ikke er blandt os mere. Meget skulle han endnu have udrettet, selvom han og hans omgivelser var klar over, at tempoet ikke mere kunne blive det samme som hidtil.

I Horsens vil han blive mindet i taknemlighed, som det han i ordets bedste betydning var: sin bys førstemand. Og mange tanker vil gas til hans efterladte hans kone og datter.

— Begravelsen vil formentlig finde sted fra Klosterkirken paa mandag.